

MÄTTANDE HUNGER

NYHETSBRÄV FRÅN FABIO OCH MARIA ZUGLIAN, ARNHEMLAND 21-10-2015

ANDLIG FATTIGDOM

En stor orsak till varför det är så många självmords försök bland tonåringar, och till varför så många vita människor inte blir här särskilt länge, är hopplösheten som ligger som ett mörkt moln över aboriginerna. Symptomen är många och rötterna till problemen djupa... de går tillbaka några generationer till den första kontakten med vita människor där de blev behandlade (och avrättade) som boskap... (och såklart ännu längre tillbaka till syndafallet). Mycket har förändrats sedan dess, men skadan är kvar. På många sätt är aboriginerna fortfarande marginaliserade och förtryckta... på ett väldigt politiskt korrekt sätt, och med en stor mängd pengar som "plåster på såren". Men problemen förblir olösta, och situationen i samhället förvärras.

Den senaste tiden har vi haft förmånen att se Gud förvandla en aboriginsk familj som haft det mycket svårt det senaste året. Deras tonårsflicka begick självmord för ca ett år sedan och efter det har familjen haft mentala problem och problem med droger och alkohol och många trasiga relationer. Kvinnan (Corinne) har ofta ringt Maria och bett om hjälp och stöd. För ca en månad sedan verkade det som om de sjunkit till botten, och i sin desperation vände de sig till Gud för hjälp. Mannen (Dion) tillbringade sömnlösa nätter på knäna inför Gud. Och Gud, som sagt att den som hoppas på Honom inte skall komma på skam, räckte ut sin hand och förvandlade den här familjen... Plötsligt är hopplösheten borta, och i dess plats finns nu en frid och en förtröstan på Gud. "Glädje i stället för sorg, lovsång istället för en

modfälld ande” som Jesaja skriver i Jes 61:3, och omsorg om både egen och andras familj istället för flykt från dem genom alkohol och droger och vredesutbrott.

Bibeln säger att himmelriket tillhör dem som är fattiga i anden... att de som hungrar och törstar efter rättfärdighet skall bli mättade. Enligt Hes 16:49 utmärktes den syndiga staden Sodom av ”Högmod, överflöd av mat och bekymmerslös säkerhet... och de hjälpte inte den nödställda och fattige.” Hur är det med oss västerländska kristna som har allt så bäddat för oss... vi som inte behöver fundera varifrån vi skall få vårt nästa mål mat eller när nästa löne utbetalning kommer in på banken... Hungrar vi efter Gud?? Eller fyller vi oss ständigt med skräpmat så att vi sedan likgiltigt går förbi festbordet som Gud dukat upp för oss och inbjuder oss till.

”...om mitt folk, som är uppkallat efter mitt namn, ödmjukar sig och ber och söker mitt ansikte och omvänder sig från sina onda vägar, då vill jag höra det från himlen och förlåta deras synd och skaffa läkedom åt deras land” 2 Kor 7:14

BÖNEGRUPP

I staden Nhulunbuy finns det alldeles för många små församlingar för en så liten ort. Alla dessa små församlingar kämpar för överlevnad eftersom ingen har tillräckligt med människoresurser. Vi är för tillfället en stad på 2,500 invånare och det finns åtminstone 6 olika samfund. Det är ledsamt att se bristen på enhet...

Maria håller på att starta en bönegrupp som går utanför dessa samfundsgränser. En grupp där vita och aboriginer kunde samlas för att enhälligt be om Guds ingripande i det här området och i våra egna liv. Hon har blivit uppmuntrad av att se dokumentären ”Transformations” som handlar om hur Gud ingripit och förvandlat extermt dysfunktionella samhällen runt omkring i världen när de kristna kommit samman för att be. Vi längtar efter en bönegrupp som inte blir ett kafferep, en bönegrupp där man inte småpratar i timmar först eller ändlöst diskuterar böneämnen. En bönegrupp dit man kommer för att vara i Guds närvaro och be Gud göra det som vi inte kan i egen kraft. Det som är omöjligt för människor är möjligt för Gud!!!

Hittills har intresset varit minimalt. Trots detta kommer vi att ordna en Lovsångs och Böne kväll på Halloween den 31-10-15, som ett alternativ till det annars ganska mörka temat på Halloween.

FAMILJE LIV

Leyla börjar bli mer och mer artikulerad –på Engelska. Hon förstår svenska och italienska, men föredrar att tala Engelska. Hon stortrivs på

sitt dagis, och blir förolämpad om man kallar henne liten och svarar "I am **actually** a big girl!". En kavat liten tjej när hon väl kommit över sin (ofta extrema) blyghet. Hennes stora intresse är enhörningar – helst rosa.

Luca trivs också i skolan och när man frågar honom vad han gjort är ofta det enda han kommer ihåg från skoldagen att han spelat fotboll (och hur många mål han gjorde) på rasterna. Hemma gör han oändligt många versioners pappersflygplan, medan han väntar på att Fabio skall komma hem på kvällen för att brottas med honom eller spela lite till fotboll.

Linda övar flitigt för sin ballett konsert om ca en månad. Hon har många vänner och är väldigt generös med att låta lillasyster Leyla vara med på ett hörn. Hon tycker om vackra kläder och skor (och klär upp sig med skor som är på tok för små eftersom man inte får tag på nya här...) men tillbringar en stor del av sin lediga tid med att klättra i sitt "trädhus", dvs mangoträdet på vår gård (på bilden intill ett betydligt större träd).

Maria trivs fortsättningsvis på jobbet som kringresande hälsosyster i Yirrkala (en aboriginisk by 15 minuters bilväg härifrån) . Det största problemet brukar vara att hitta sina patienter när det är dags för en hälsokontroll, barnen bor än hos sina biologiska mammor och än hos någon annan "mamma" (aboriginiska barn kallar alla sina mostrar för mamma) men det positiva är att man snabbt lär känna var människor bor och man får många nya kontakter. Och det händer ibland att folk ber om förbön i samma veva. För aboriginerna finns det ingen gräns mellan kroppslig, själslig och andlig vård. Endel dagar är frustrationen stor när det känns som att man inte fått mycket gjort... då tar Maria gärna till penseln och oljefärger när hon kommer hem och målar några tavlor.

Fabio flyger tre dagar i veckan, och resten av tiden tillbringar han med att planera och utföra resor till de små hemorterna häromkring. Just nu är intresset relativt stort, och MAF får inbjudningar från många håll att komma för att hålla möten. Han har också en ny roll som "checking and training" pilot, vilket ger honom ett välkommet avbrott i en annars rätt ensidig flygning. Fabios nya intresse på sidan om jobbet är att komma underfund med hur man använder naturprodukter som byggnadsmaterial –hönshuset kommer att bli det första projektet.

NYHETER OCH BÖNEÄMNEN

Be för vår församling –vi har en del nyomvända personer som behöver mycket stöd och uppmuntran. Till vår stora förjusning är det flere unga män som tagit emot frälsning –män, speciellt i den här åldersgruppen, har lyst med sin frånvaro i många år. Be också att vår pastor skulle förså vikten av undervisning på deras eget språk.

På tal om språk –be om hjälp för oss med språkinläringen! Det har gått trögt sedan vi flyttade från Numbulwar, och ibland känns det som om man försökte lära sig svenska av en Närpes, en Kokkolabo, en Hesabo och en Småläning där ingen talar högsvenska. Här talas ett antal olika språk som alla är nära besläktade... Språkförvirring!!!

Vi har njutit av att tillbringa 10 dagar ute i bushen under barnens "höstlov" –det är alltid vilsamt att komma bort hemifrån med allting som "borde göras". Vi försökte oss på att bygga en provisorisk bastu... byggandet var roligt, men temperaturen i bästa fall ljum/varm och varade ca 5 minuter. (Se bild)

Många MAF familjer känner sig trötta. Snart börjar den hetaste tiden av året när luften ofta verkar stå stilla och man får brännskador under fötterna av att gå barfota på sanden. Be om en ny glädje och kraft från Gud att göra det han sänt oss hit för.

Be om beskydd i relationer (det här är ett böneämne som aldrig blir föråldrat!): Relationer med aboriginerna, med församlings folket, med kolleger, vänner, familj och i äktenskapet. Be om en självupppoffrande kärlek i alla dessa förhållanden!!!

Be för evangelisations resorna som Fabio är med om, som han nu börjat göra åtminstone två gånger i månaden –be om Guds närvaro och beröring. Be att Guds ord skulle växa och bära god frukt.

Be speciellt för den familj som vi berättat om ovan, Corinne och Dion med barnen Rochelle, Dayday och Howard. Be att de skulle få en ordentlig bostad (de bor i ett skjul utan varken kök eller wc), och att de skulle förbli brinnande och hungriga efter Gud!

Be om mera av samma hunger för oss själva -och för er!!!

Med önskan om en större hunger för Gud,

Fabio & Maria, Linda Luca och Leyla

